

Pris kr. 0,70

Hefte 10 1945

Norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*I dette
nummer:*

Dammerud:

Råd for uråd. — Cameron:
Problemet forsvar. — Middelthon
om hjernesport. — En bridge-
prat med Halle. — Jule-
konkurransen
m. m.

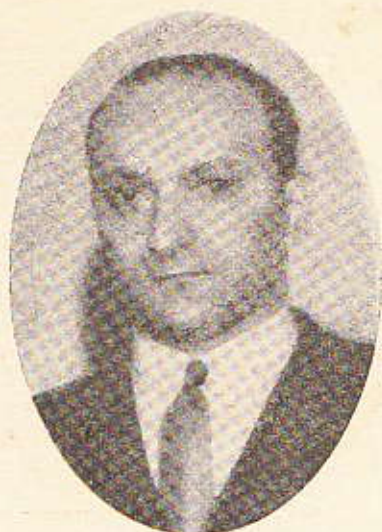
Vi presenterer:

Per Bockman Pedersen

Spill jeg husker.

Til leserne!

R. Halle.

Etter å ha stått som redaktør av Norsk Bridgemagasin i 8 år, legger jeg nu årene inn. Tiden strekker ikke lenger til, grunnet mine mange andre gjøremål, og dessuten mener jeg det er sundt å la nye krefter få slippe til.

Som ny redaktør er fra 1. januar 1946 ansatt herr R. Halle, som såvissst ikke trenger noen nærmere introduksjon. Vi har lært å skatte hans verdifulle medarbeiderskap her i magasinet gjennom en årrekke, og beundret hans fine penn og spirituelle måte å si tin-

gene på. Som formann i Oslo bridgekrets og medlem av forbundsstyret, og i kraft av sitt inngående kjennskap til bridgens teori og sin erfaring fra spillbordet, burde han ha sjeldne forutsetninger for å fylle stillingen. Jeg tviler ikke et øyeblikk på at med ham ved roret vil Norsk Bridgemagasin gå lyse år i møte.

Når jeg nu takker av, føler jeg trang til å rette en hjertelig takk til leserne for alt godt bridgestoff som er sendt inn, for underholdende timer i «Eksperitklubben», for nyttige og lærerike diskusjoner og for all oppmerksomhet som er vist redaksjonen gjennom årene. Det har vært en interessant og morsom tid, som har gitt meg megen glede og mange hyggelige minner.

Hvis jeg nu på fallrepet skulle komme med et ønske, så måtte det være dette, at bridgen må ledes i et sundt spor, uten for meget akrobatikk i meldingene. Det viser seg nemlig at det godt går an å melde og spille «naturlig» og allikevel oppnå fortreffelige resultater. Og et ønske til har jeg: at vi ikke må glemme å ta med smilet ved korbordet og la det lyse titt og ofte, ikke minst når det går litt på skakke. For bridge er nu engang bare en lek.

ERLING WAGLE

Spill jeg husker.

Av Per Bøckman Pedersen, Tønsberg.

Det er enkelte mennesker som får tid til alt, påtar seg alt — og klarer alt. Et slikt menneske er Per Bøckman Pedersen, hvis egentlige yrke er å blåse lærdom inn i clevene på Tønsberg Maskinistiskole. Men en mann med et våkent øye for livets strømninger og verdier og med respekt for seg selv, nøyer seg ikke med ensidig å dyrke sitt fag og henfalle til — vi hadde nær sagt — mekanisk rutine. Å nei, fantasien må ha spillerom og virketrangen utfoldelse også på andre

felter hvis ikke hverdagen skal bli for triviell. Og er det noe som Bøckman Pedersen har plenty av så er det virketrang. Og lykkelige kan vi være fordi han nettopp valgte bridgen som sin store hobby og stilte sin usedvanlige virkelyst til disposisjon i bridgens tjeneste. Ikke å undres over at forbundet allerede på et tidlig tidspunkt sikret seg mannen og fikk ham til å ta seg av bridgelivet nede i Vestfold. Først var han viseformann i Vestfold og Buskerud krets, og siden, da

Vestfold ble utskilt som egen krets, påtok han seg formannsjobben der og fungerte i 3 år. At utviklingen var enorm framgår av at kretsen i disse 3 årene steg fra 15 til 50 klubber!

Det ble altså snart klart at mannen ikke bare hadde en ubendig trang til å virke, men at han også virkelig fikk utrettet noe. Som en naturlig konsekvens herav ble han knyttet enda nærmere til bridgeorganisasjonen, idet han ble valgt som medlem av forbundsstyret, hvor han nå har sittet i 5 år, hvorav de 4 siste år som varapresident.

Bøckman Pedersen har vært medlem av Tønsberg Bridgeklubb fra 1935 og har naturligvis ikke kunnet unngå å bli formann der også. Dette er den 7de sesongen han innehar det hvervet! En må spørre seg selv om mannen får tid til å spille noe kort når han er opptatt med så meget organisatorisk arbeid. Men kom ikke der. Hans virkestrang kjenner ingen grenser. Så sant det holdes en konkurranse i Vestfold så er Bøckman Pedersen på pletten. At han ikke bare kan organisere, men også føre kortene sine på skikkelig vis, bevises av at han er kretsmeister for lag både i 1941 og 1945. I 1944 ble han elitemeister for Tønsberg (sammen med Arne Strøm). Dessuten har han flere klubbmesterskap.

Og nå skal vi da høre hva denne bridgens ildsjel har å fortelle om sine opplevelser ved det grønne bord:

Herr redaktør!

De har bedt meg om å sende Dem et spill jeg minnes, men jamen er det vanskelig å finne et av alle de en i tidens løp har spilt. Det blir jo ikke få spill i årenes løp, når en spiller fast i gang i uka i klubben og gjerne har en representasjonskamp i uka. Jeg finner dog et som jeg spilte for en tid tilbake i en alminnelig kretskamp mot en Vestfoldklubb. Makker og jeg hadde tur, og vi meldte friskt. Kortene var:

♠	x, x				
♥	Ess, da, kn, x, x				
♦	Ess, kn, x, x, x				
♣	x				
♠	Da, x, x, x				
♥	x, x				
♦	Ko, da, x, x, x				
♣	kn, 10				

	N	
V		Ø
	S	

♠	kn, 10, 9, x
♥	x, x
♦	x, x
♣	Da, 9, x, x, x

♠	Ess, Ko, x
♥	Ko, 10, x, x
♦	x
♣	Ess, ko, x, x, x

Selv satt jeg nord og åpnet med 1 hjerter og fikk tre kløver hos makker, hvorpå 3 ruter fulgte hos meg. Syd forset med 4 grand og jeg svarte av mine 2 ess hvorpå syd gikk rett i 7 hjerter.

Utspill spar knekt, som jeg stakk på bordet og trakk 2 ganger trumf. Hvis nå kløverfargen sitter 4-3 (hvilket jo er 62% sansynlig), så er saken klar. Jeg trakk ess, konge i kløver, men vest's kast av 10 og knekt luktet litt av dobbelton, og jeg så meg om etter en ny sjangse til å vinne. Det måtte bli skvis, og for å prøve kortsitten trakk jeg ruter til eget ess og ruter til stjeling på bordet. Så fortsatte jeg med kløver fra bordet, og det viste seg at min tanke om kløverfordelingen holdt stikk. Jeg stakk kløveren med trumf, ruter fulgte til trumf hos syd og derpå kløver til trumf hos meg og situasjonen var:

♠	x				
♥	x				
♦	x				
♣	—				
♠	Da, x				
♥	—				
♦	Ko				
♣	—				

	N	
V		Ø
	S	

♠	10, 9
♥	—
♦	—
♣	Da

♠	Ko, x
♥	—
♦	—
♣	x

Nå fulgte min siste trumf, og på denne var Øst solgt. Han måtte holde kløveren og kastet av en spar, fra blindemann la jeg kløveren og Vest vred seg, nå var pinen kommet til ham. Han måtte forkaste seg og 7-eren var i havn. Vi burde vel ha stoppet på 6, og det er i grunnen slitsomt å spille mange slike spill i en match. Min tidligere makker, Martin Sachnowitz kunne f. eks. aldri stoppe på 3 grand, som jo i alminnelighet gir god score, hvis det var den minste sjanse til en 6 ruter eller 6 kløver. Han var hard til å melde, men så var det en som kunne behandle sine kort. Synd på ham at han ikke kom tilbake til oss. —

Dette spillet hadde jeg tidligere

nesten hatt maken til i en avisturnering, og det er det beste bevis på hvor god bruk en har for lærdommen en får i slike turneringer. Alle burde delta i minst en slik i året. God og sund trening, både i kortlesing og i spill og

meldinger. Jeg syntes synd på de 2 som ble skviset, for er det noe jeg selv ikke liker ved bridgebordet, så er det å sitte og måtte kaste av sikre stikk, og føle at en er hjelpeløs i spillerens vold. *Per Bockman Pedersen.*

Problemartet forsvar?

Av Robert A. Cameron.

I oktobernummeret av «The Bridge World» finner vi en meget interessant og underholdende artikkel av Robert A. Cameron, tittulert: «Double dummy defense?» Artikkelen, som vi tror leserne vil studere med stort utbytte, gjengir vi her ved i oversettelse.

En venn av meg og jeg avla nylig besøk i bridgestudio, hvor vi ikke hadde noen vanskelighet med å få i stand en robberbridge med 2 av de beste spillerne der.

Motparten vant den første robberren. I neste robber, da makker og jeg var kommet i faresonen, satt jeg på Syds plass i dette partiet:

♠	7 6 5 2
♥	Da 8 6
♦	Ess 9 2
♣	Ess 6 5

N V Ø S

♠	Ess 10
♥	9
♦	Da kn 7
♣	Ko Da kn 10 9 8 4

Øst ga og sa pass, jeg meldte 1 kl, og Vest 1 hjerter. Makker høynet til 2 kløver, Øst sa 2 hjerter. Jeg meldte så 5 kløver, Vest doblet og Nord's redobling avsluttet meldingsforløpet.

Vest startet med hjerter 5, og jeg studerte med iver blindemanns kort. Det så ikke så svært bra ut. Det var 2 sikre tapere, foruten ruterne å ta vare på. Imidlertid er det en mulighet ved innspill. Hvis Øst fortsetter med hjerter, er det en simpel sak å stjele, ta

spar ess, trekke trumf, stjele bordets siste hjerter og så spille spar 10, i håp om at Vest opprinnelig holdt K x i spar og vil la være å avblokere. Og hvis Øst skifter til spar i annet stikk, er det to mulige innkomster hos blindemann i trumffargen for å få stjålet hjerterne. Kløver 8 kan spilles til esset i håp om at syveren sitter singel. Eller — hva som gir større sjansse til suksess — er å spille liten kløver, og hvis Vest legger toeren eller treeren, ta finesse med femmeren (for pokker — den første beten koster jo bare 400!).

Jeg la altså hjerter 6 hos blindemann, Øst tok knekten og kullkastet så mine planer ved å returnere kløver 3. Den hele fordelingen:

♠	7 6 5 2
♥	Da 8 6
♦	Ess 9 2
♣	Ess 6 5

♠	Ko Da
♥	Ko 10 7 5 4
♦	Ko 8 5 4
♣	7 2

N V Ø S

♠	Kn 9 8 4 3
♥	Ess kn 3 2
♦	10 6 3
♣	3

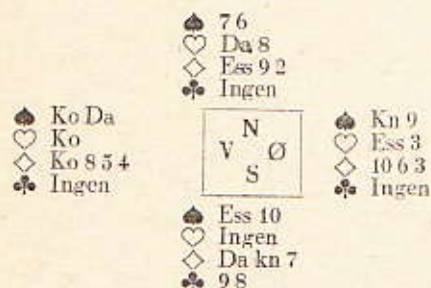
♠	Ess 10
♥	9
♦	Da kn 7
♣	Ko Da kn 10 9 8 4

Dette skift til kløver ble min ulykke. Hvis jeg la återren, ville ikke syveren falle. Men jeg spilte kløver 4 og Vests påspill av syveren var automatisk. Nå fant jeg ikke annet å gjøre enn å trekke trumf, spille ess og tieren i spar og avvente utviklingen.

Hvis Vest hadde spilt en liten hjerter på dette tidspunkt, kunne jeg ha stjålet Østs hjerter ess og trukket alle kløverne. Vest var tvunget til slutt å holde hjerter konge singel og ruter K x.

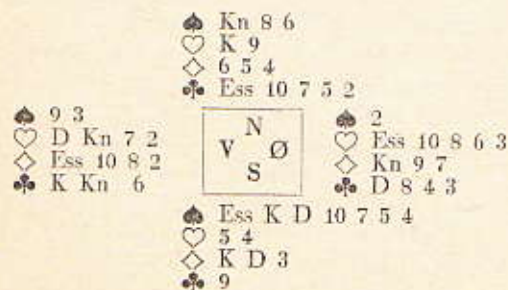
Så kunne jeg spille ruter dame. Vest måtte dekke med kongen, og siden var det lett å fange tieren hos Øst. Men Vest ødela enhver sjangse for meg ved å trekke hjerter konge. Det hjalp lite siden å kjøre i vei med alle kløverne, for fienden gjemte hårdnakket på sine ruter, og sikret seg derved et ruterstikk og beten.

Det var Øst som taktfullt gjorde oppmerksom på at spillet kunne vinnes. «Trekk alle kløverne,» forklarte han. «Sluttposisjonen vil da bli:

«Spill kløver 9,» fortsatte Øst. Vest kan kaste en ruter, bordet en spar og jeg kan unnvære en hjerter. Atteren i kløver tvinger Vest til å kaste en spar (kaster han hjerter, blir han tvunget inn på spar og må spille ruter igjen. Kaster han en ruter, trekker De ruter dame og plaserer ham på K S double i ruter). Jeg må oppgi hjerter ess (kaster jeg en ruter, trekker De ruter dame og setter meg på tieren annen). Så spiller De spar 10, Vest må kaste en ruter, bordet kvitter seg med hjerter dame, og jeg kommer inn og må spille ruter.»

Nu fulgte noen spill, hvor også Øst-Vest kom i sonen. Så kom dette spillet:

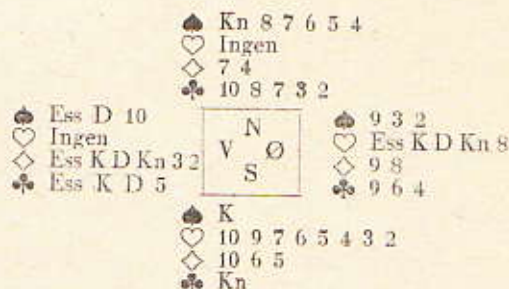
Meldingene:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	dobl.	2 ♠	3 ♥
4 ♠	dobl.	pass	pass
pass			

Hjerter dame kommer ut. Etter som Vest sannsynligvis holder ruter ess, å dømme etter dobblingen, synes sjangsen å være å etablere kløverne. Og igjen har vi risikoen ved en unødvendig finesse i trumf, denne gang for å skaffe de tre nødvendige inntømster for å få etablert kløverfargen, under forutsetning av fordeling 4-3.

Jeg var overbevist om at det virkelig var en fair sjangse til å klare kontrakten, og la hjerter konge hos blindemann. Øst tok esset, og returnerte — O akk — toeren i spar!

Det tok ikke lang tid for oss å tape den robberer, og med Nord-Syd i farensonen og med partscore 60 i den neste robberer, satt min makker Vest og delte disse kortene. Vi hadde en partscore på 30.

Meldingene:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
2 ♦	pass	2 ♥	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
4 ♣	pass	4 ♦	pass
6 ♦	pass	pass	pass

Vi fikk litt pusterom denne gangen; de unnlot å doble. Spar 6 kom ut, Vest kastet et raskt blick på blindemanns kort og ga meg et tillitsfullt smil da han kvalte Syds konge med esset. Han spilte så ruter 2 til atteren, og Syd la nonchalant på femmeren. Katastrofen fulgte umiddelbart etter: en hjerterstjeling hos Nord, en sparstjeling hos

Syd og siden avgivelse av et kløverstikk: 2 beters.

Motparten viste oss ikke hvordan spillet kunne ha vært vunnet. Det var min makker som fant løsningen. Når ruter 8 holder stikket, kan han spille 2 omganger trumf til, og derpå liten kløver. Syd kommer inn og slaget er vunnet. Jeg framholdt at vi kanskje burde ha vært fornøyd med 4 ruter og utgang. For det er tydelig at hvis vi i det hele tatt skal komme noen vei med disse fyrene, så må vi undermelde minst 2 stikk!

Spillet fortsatte nokså jevnt, og etter en del robbere (for dem), inntok jeg igjen Syds plass.

Nord gir. Nord—Syd i sonen.

♠	Ess 7 2									
♥	6 3									
♦	K D Kn 6 5									
♣	Ess D 5									
<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>			N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
♠	K D Kn									
♥	K Kn 10									
♦	10 8									
♣	10 8 7 6 2									

Meldingene:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♦	1 ♥	1 gr.	pass
2 gr.	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Hjerner 4 kommer ut, Øst tar esset og returnerer hjerner 5. Sannsynligheten taler for at Vest har 2 kort høyere enn femmeren og følgelig må ha spilt ut fra D tredje i hjerner. Denne kunnskap gir anledning til å blokere fargen ved å stikke med kongen. Hvis Vest kaster damen, har jeg to stoppere, i motsatt fall kan ikke Øst få noen glede av fargen. Kongen spilles altså i stikk nr. 2. Vest legger återen, hvilket ser ut til å bekrefte min formodning om at han har damen alene igjen. Ruter 10 spilles, og Øst tar esset og tre hjerterstikk. En bet. Fordelingen:

♠	Ess 7 2									
♥	6 3									
♦	K D Kn 6 5									
♣	Ess D 5									
♠	10 9 8 5									
♥	8 4 2									
♦	9 7 4 3									
♣	K Kn									
<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>			N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
♠	K D Kn									
♥	K Kn 9									
♦	10 8									
♣	10 8 7 6 2									
♠	5 4 3									
♥	Ess D 10 7 5									
♦	Ess 2									
♣	9 4 3									

Og Vest sier: Kun et normalt, logisk utspill.

Og Øst sier: Kun et enkelt, villledende utspill.

Og jeg sier: Jeg burde ha vært i 5 kløver.

Vi hadde imidlertid også våre stunder. Med Ø—V i faresonen og 60 på utgang, delte Øst ut disse kortene. Jeg var Nord.

♠	9 5 4									
♥	10 4 2									
♦	10 3 2									
♣	K 10 9 8									
♠	K D 7 2									
♥	8 5									
♦	7 6 5									
♣	Kn 7 6 5									
<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>			N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
♠	Ess Kn 10 6 3									
♥	K Kn 7 3									
♦	Ess 8 4									
♣	D									
♠	8									
♥	Ess D 9 6									
♦	Ko D Kn 9									
♣	Ess 4 3 2									

Meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♠	dobl.	2 ♠	pass
pass	dobl.	pass	3 ♣
3 ♠	dobl.	pass	pass
pass			

Makker begynte med ruter Konge, og jeg la toeren. Øst tok esset og trakk liten hjerner. Jeg stakk med tieren og returnerte spar og Øst's tier fikk stikket. Øst trakk så korrekt hjerner Konge, idet han plaserte Syd på esset og ingen flere trumf.

Syd kom inn og fortsatte kalt med nieren i ruter. Jeg stakk over med tieren og spilte spar tilbake. Øst fikk Knekten, stjal syveren i hjerner, og trakk bordets siste ruter. Syd kom inn og behersket igjen situasjonen ved å spille *liten* kløver til min Konge, idet

han skjønte jeg hadde en trumf igjen. Det tredje defensive trumfspill bragte oss en gevinst på 500.

Øst var nesten mållos. «For en chance De tok!» eksploderte han, idet han stirret på Syd. «Forstår De ikke at hvis jeg enten hadde hatt tieren i ruter eller Kongen i kløver, ville jeg ha klart den doblede kontrakt?»

Min eneste kommentar var å fortelle Øst at han kunne ha spart en bet ved å lasjere den første ruter, og ikke ta ruter ess før tieren kommer fra meg.

Syd ville antagelig skifte til trumf i neste stikk, og siden ville han eventuelt få stjålet to hjertere etter først å ha trukket hj. Konge og så hj. Knekt.

«Javisst — det vet jeg.» svarte han, «men jeg drømte jo ikke om å få et så problemartet motspill.»

Den siste bemerkningen fikk både makker og meg til å bryte ut i en hjertelig latter, for er det noe mere forfriskende enn å gi fienden en god dosis av hans egen medesin?

En bridgeprat med Halle.

Det kan bli for mye av prat også, selv om det er bridge. Vi er ni mann som i morgen skal reise til København, hvor vi som Politikkens gjester både skal spille en match mot danske bridgevenner som vi nå så lenge ikke har hatt kontakt med, og ta del i en kongress som også skal vies bridgen og bridgens problemer. De ni er Norsk bridgeforbunds styre med presidenten N. M. Nilsen i spissen, ennvidere den nettopp fratrådte president W. Schibbye, samt Otto Krefthing, Erling Wagle og Trygve Zachariassen. Vi gleder oss til turen, og det blir sikkert rikelig med bridgeprat både under reisen og oppholdet. De gullkorn som kan komme til å falle, skal jeg ta med her i spalten over nyttår, gjerne også noen spill fra matchen, hvis det skulle skje noe av betydning.

Men for øyeblikket er tiden meget knapp, og jeg har denne gang hverken konversasjonsstoff eller spilletekniske merkverdigheter som prosser på og vil på trykk. Jeg får heller nøye med meg å takke leserne for det året vi nå snart er ferdig med. Det har vært en udelt glede å kunne prate om løst og fast her i magasinet, og jeg håper

som sagt at vi får høve til å gjenoppta våre intime betroelser på det nye året. Det blir sikkert et godt år, det føler jeg på meg. Jeg er ikke redd atombomben, selv om jeg bare kjenner den av omtale. Kretsens og forbundets fortrinlige sekretær Trygve Zachariassen har en bror i New York som er en av de seks store professorer som har vært med på å klemme ut denne uhyggelige tingest. Nå får han ikke komme hjem på ferie, fordi han vet for meget. Tenk om han i gleden over gjensynet kom i skade for å forsnakke seg.

*

Historien kjenner ikke noe eksempel på at noen krigsteknikk eller annen oppfinnelse har kunnet monopoliseres av et enkelt land eller en enkelt organisasjon eller et enkelt selskap. Hvorfor skulle det absolutt bli tilfelle med atombomben? Jeg tror heller ikke på at den blir så vanskelig eller kostbar å framstille i lengden. Det er også en sikker erfaringssetning at nye oppfinnelser er kostbare å framstille bare så lenge de er nye. Vi har et nærliggende eksempel i en annen stor oppfinnelse fra krigstiden, Penicillin. For noen år siden kostet en sprøyte av dette stoffet diverse tusen engelske pund. I dag kan

en få et tilsvarende kvantum her i Oslo for ca. 40 kr. Men det er fremdeles for dyrt. Som barn hadde jeg noen slemme operasjoner i benet, og da jeg forleden plutselig kjente noen smerter der, gikk jeg til en lege som trøstet meg med at skulle det være galt fatt, kunne jeg bli fort bra igjen ved penicillinbehandling. Han kunne ikke bestemt si hvor mange dusin sprøyter det skulle til, men jeg tillot meg i hvert fall å bemerke, at jeg ville vente til jeg kunne kjøpe penicillin på Sve-neapoteket til 40 ore flasken.

Slik vil det gå med atombomben også. Om noen år lager vi den på Blinderen. Den kan bli de små nasjoners mest effektive beskyttelsesmiddel, den dagen alle vil cie og kunne bruke den. Men da vil den kanskje heller ikke være så farlig. Det er nemlig også en tredje ting historien lærer oss: at et hvert nytt angrepsvåpen før eller siden vil finne sitt motstykke i et nytt forsvarsvåpen. En dag vil vi kunne trykke på en knapp og dirigere alle fiendelige fly som med den farlige atomlast nærmer seg våre grenser tilbake dit de er kommet fra. Eller kanskje endog få dem til å slippe lasten

over sitt eget territorium. Så pass må vi ha lov til, hvis vi ikke får spille vår bridge i fred.

Jeg ønsker alle trofaste lesere og bridgevenner et riktig framgangsrikt nytt år.

*

Kort etter å ha skrevet dette og sendt det til trykning, fikk jeg telefon fra Erling Wagle:

— Det var en merkelig spalte du sendte meg i dag.

— Merkelig?

— Ja, det var jo bare prat.

— Men er det ikke prat det skal være.

— Jo, med *bridgeprat*, skjønner du vel.

Og dermed må jeg altså ta med et spill. Det var på Bygdøy i forrige uke, jeg hadde gitt og åpnet med 1 ruter med disse kort:

♠ K x
♥ x
♦ K D K_n x x x
♣ Ess K_n x x

Makker svarte med 1 hjerter, og jeg fikk det innfall å si 1 spar. Det kom prompte 4 spar fra makker, det skulle jeg selvfølgelig tenkt meg. Ja, hva nå, kjære leser?

Det var ingen annen sjanse til å komme ned på bena enn å melde 4 grand. Makker viste sitt ene ess med 5 ruter, og dermed var alt i orden. 5 ruter gikk akkurat hjem, i det vakers kort var:

♠ D x x x
♥ Ess K x x x
♦ x x
♣ K x

Og enda sier man at det er farlig å melde psykisk!

R. Halle.

Redaktør HALLE's

Vinterturnering 1945 - 46

På grunn av forsinket trykking ble spillene til høstturneringen først sendt ut i begynnelsen av desember, altså ca. 14 dager senere enn opprinnelig bestemt.

Spilletiden utsettes derfor til 15 febr.

Av samme grunn slæes Høst- og Vårturneringen sammen til

Red. Halle's Vinterturnering 1945 - 46

Anmeldelse innen utgangen av januar. ledsaget av kr. 20 i kontingent sendes til

Redaktør

TALLES BRIDGEAKADEMI

Bestun pr. Oslo - Boks 120 - Tlf. 59334

Finansrådmann Middelthon om hjernesport. Og ellers litt av hvert fra Rogaland Bridgekrets.

I Stavangeravisen «1ste Mai» finner vi en epistel undertegnet av JAMUN, om «hjernesport», hvor ingen ringere enn Stavangers finansrådmann Bertr. C. Middelthon er midtpunktet.

Hjernesporten refererer seg naturligvis til det edle bridgespill, og en varmere talsmann enn herr Middelthon kan vi ikke få for vår kjære bridge. Ja nu skal De bare høre:

Finansrådmann Middelthon var i telefonen straks avisen var kommet ut i morges. Det gjaldt bridgekampen mellom Stavanger og Bergen. Som formann i Stavanger Klubselskap kunne han ikke la det sitte på seg at 1ste Mai hadde skrevet at Bergen Polytekniske forening hadde slått Stavanger Klubselskap og fått 12 points og Klubselskapet 8.

— Det er akkurat omvendt, forteller han. Det er riktig at Bergen seiret i det store og hele, men Klubselskapet hevdet seg godt, etter som det er meg fortalt, og da bør det komme fram, for i sport er det alltid litt forfengelig med i spillet, vet De.

— Går det an å si at bridge er sport?

— Ja, min herre, det er den fineste sporten som går. Det er noe ganske annet enn fotball. Ikke så å forstå at jeg vil si noe stygt om fotballen. Jeg er interessert tilskuer ved mange fotballkamper, og jeg lytter til hver eneste overføring i radioen, så det er altså ikke det.

— Men De har vel aldri sparket selv?

— Det har jeg nok gjort, men aldri fotball.

— Hvem da?

— Jeg bruker iallfall ikke å sparke noen ut gjennom døren her, hvis det er det De tror. Når jeg nevnte dette med fotballen så var det fordi jeg ville understreke at hjernesporten må settes

i en høyere klasse. En kan naturligvis dyrke begge disse formene for sport, men jeg for min del har alltid bedre likt å bruke hue enn beina.

Jeg lar finansrådmannen få vite at jeg for min del liker å bruke begge deler, til tross for at jeg ennå har til gode å sparke i en fotball.

— Men la oss nå holde oss til denne hjernesporten, sier jeg, tror De virkelig at bridgen virker utviklende?

— Det kan det ikke være tvil om.

— På ånden?

— Nettopp. Det er åndssport, sjakk kanskje i enda høyere grad enn bridge. Men bridgen er mer underholdende om jeg så skal si. Spiller De ikke selv?

— Nei.

— Det kan jeg forstå.

— Av hva?

— Av at De kan spørre så dumt. Hadde De selv spilt bridge, ville De ha forstått alt dette ganske klart. Men jeg skjønner hvor De vil hen. De vil få stoff til et intervju i 1ste Mai, men De lurer meg ikke, gode mann, min hjerne er alt for godt trent av bridgen til at jeg ikke skal kunne gjennomskue Dem.

*

Ja, dette var jo tydelig tale av finansrådmannen, og vi håper nu bare at JAMUN skaffer seg noen lærebøker i bridge så han får litt forståelse av hva virkelig hjernesport er.

*

Forøvrig ser det ut til at interessen for konkurransebridgen stadig øker i Rogaland krets. Sekretæren, Jørgen Skeie, forteller oss at kretsen siden mai i år har fått en tilvekst på 7 nye klubber, og at den nu teller 26 klubber med ca. 1400 aktive medlemmer. En av de mest kjente spillerne der borte,

J. Bie fra Stavanger Bridgeklubb, har elskverdigst påtatt seg å gi de nystartede klubber og medlemmer en orientering og veiledning både når det gjelder spilleføring og duplikatteknikk.

Bridgelivet er for tiden i full blomstring med en høst-cup, med deltagelse av ikke mindre enn 50 4-mannslag. Ennvidere spiller de rene B-klubber kamper seg imellom i en B-liga.

Bridgeklubben DUBLIKAT, Stav-

anger, har nettopp i disse dager feiret sitt 10-års jubileum med en vellykket turnering, hvor det bl. a. deltok 6 av kretsens A-klubber. Stavanger Bridgeklubbs lag dro avgårde med den oppsatte pokal. «DUBLIKAT» har under sin dyktige formann, herr P. Wærslund, arbeidet seg fram til å bli en av de ledende innen kretsen. Jubileet ble avsluttet med en for klubben i alle måter verdig festmiddag.

Litt underholdning i julen.

Norsk Bridgemagasins lille julekonkurranse.

Også i år vil vi lage en liten julekonkurranse for våre lesere. Det blir 4 oppgaver: en meldeoppgave, to spilleoppgaver og et problem. Som premier vil det bli utdelt kortstokker og bridgeliteratur til de beste løserne.

Lag nå ikke for lange besvarelser! Det viktigste er å få med de vesentlige poenger i en konsentrert form. Så håper vi at oppgavene vil skaffe Dem glede og underholdning i ledige stunder. God fornøyelse!

Løsninger sendes innen 1. februar 1946 til Erling Wagle, Erling Skjalg-søns gt. 34 B, Oslo.

Nr. 1. Meldeoppgave.

♠ D 2
♥ D 7 4 2
♦ Ess K 7 4 2
♣ Ess 5

N
V Ø
S

♠ K 8 6
♥ Ingen
♦ 10 8 6 5 3
♣ K D Kn 8 4

Øst gir. Ingen i sonen.

Det er herr Arne Jensen, Larvik, som har spurt oss hvordan de 2 hender skal meldes. (Øst og Vest passer hele tiden). Vi lar spørsmålet gå videre til leserne. Altså: angi det beste meldingsforløp for Nord og Syd. De kan

nytte hvilketsomhelst anerkjent system.

Nr. 2. Spilleoppgave.

♠ Ess 8
♥ K Kn 8 7
♦ Ess K 8
♣ 10 7 4 2

N
V Ø
S

♠ 9 4 3 2
♥ Ess
♦ Kn 7 5 4 2
♣ Ess D 6

Syd spiller 3 grand. Ingen meldinger fra motparten. Vest spiller ut spar 6. Hvordan bør Syd planlegge spillet? Begrunnelse.

Nr. 3. Spilleoppgave.

♠ Ess K
♥ K D 9 5
♦ Ess D 9
♣ 8 6 5 2

N
V Ø
S

♠ D 9 7 3
♥ Ess 8 6 4 3
♦ Ingen
♣ Ess 9 7 3

Syd spiller 6 hjertes. Ingen meldinger fra motparten. Vest spiller ut kløver 10, Øst tar over med Knekten.

Hvordan vil De som Syd føre spillet?
Begrunnelse?

Dette spillet har vi mottatt fra en av våre lesere. Han bragte kontrakten lykkelig i havn. Navnet hans skal vi senere offentliggjøre.

Nr. 4. Problem.

♠ Kn ♥ D Kn 10 5 ♦ D 7 6 2 ♣ 10 9 5 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K 7 6 5 ♥ 9 8 7 ♦ 10 8 5 ♣ D 7 6	♠ Ess 10 8 3 2 ♥ 4 3 2 ♦ Ess Ku 4 ♣ Ess 3
	N											
V		Ø										
	S											

Spar er trumf. Syd spiller ut og Nord—Syd skal ta alle stikk mot et hvert forsvar. Dette er et problem, hvor alle kort forutsettes kjent.

Jubileer.

Det går snart ikke en uke uten at en bridgeklubb feirer et eller annet jubileum. Vi må derfor fra nå av nøye oss med bare å komme med en hilsen og gratulasjon. Denne gangen gjelder det Bygdo Bridgeklubb, 10 år, Bergen Polytekniske Forenings Bridgeklubb, 10 år, Drammen Arbeiderforenings Bridgeklubb, 10 år, Kristiansands Bridgeklubb, 10 år og Sinsen Bridgeklubb, Oslo, 5 år. Vi sender våre beste lykønskninger til jubilantene, med de beste ønsker for årene som kommer.

Drammen Arbeiderforenings Bridgeklubb har i anledning av jubileet arrangert en turnering med deltagelse av 7 innbudte lag. I par-mesterskapet seiret Nebel—Hågensen, Strømsø, fulgt av Per Nielsen—G. Johansen fra Kløverknekt, Oslo, og O. Rorgo—A. Wallstrøm fra D. A. B. I klubbturneringen vant Drammens Bridgeklubb, med Strømsø Bridgeklubb på 2. plass og Kløverknekt på 3. plass.

Også Kristiansands Bridgeklubb har holdt en jubileumsturnering med deltagelse av 8 klubber på Sorlandet. Turneringen ble vunnet av Bridgeklubben av 1938, representert ved Hellevig—Larsen og Pedersen—Dahl. Nr. 2 ble Kristiansands Bridgeklubb og nr. 3 Mandals Bridgeklubb.

E K S P E R T

K L U B B E N

Oktober-konkurransen:

1. premie: Dagfinn Schinstad, N. T. H. Trondheim.
2. premie: Fru M. Rinnan, Gregusgt. 1, Trondheim.

*

Oppgave nr. 19.

♠ 8 7 4 2 ♥ 5 ♦ K 6 3 ♣ Ess 10 7 5 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Ess K 6 5 3 ♥ D 8 6 ♦ Ess 8 4 ♣ 6 3	
	N											
V		Ø										
	S											

Syd gir. Nord—Syd i sonen.

Meldingene er gått:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♠	2 ♥	2 ♠	2 gr.
3 ♠	pass	pass	4 ♥
pass	pass	4 ♠	pass
pass	pass		

Vest spiller ut spar 9, som Øst tar over med tieren. Hvordan vil De som Syd føre spillet? Begrunnelse.

Oppgave nr. 20.

♠ D 8 ♥ Ess 9 4 ♦ Ingen ♣ Ess K D Kn 8 7 4 3	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ Ess K 6 3 ♥ Kn 10 7 5 ♦ 4 3 ♣ 10 9 5	
	N											
V		Ø										
	S											

Vest gir. Ingen i sonen.

Meldingene er gått:

Vest:	Nord:	Ost:	Syd:
3 \diamond	4 \clubsuit	4 \diamond	4 \spadesuit
5 \diamond	6 \clubsuit	6 \diamond	7 \clubsuit
pass	pass	pass	

Temmelig dristig meldt av Syd, synes vi, men det er en annen historie. Ost spiller ut ruter 5. Vest legger Knekten, og Nord stjeler med trumf. Derpå trekker han to ganger trumf, og Ost, som er renons, kaster ruter 7 og spar 2.

Hvordan bør Nord planlegge det videre spill? Begrunnelse.

For riktig løsning av disse 2 oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier: 1. premie: 2 kortstokker fra Emil Moestue A/S, Oslo, og 2. premie: Kr. 10,00 i kontanter.

Løsninger sendes Erling Wagle, Erling Skjalgsøns gt. 34 B, Oslo, innen 20. januar 1946.

Løsning til oppgave nr. 17.

- \spadesuit Ess 5 3
- \heartsuit K D 10
- \diamondsuit Ess K 8
- \clubsuit Ess K D 7

	N	
V		Ø
	S	

- \spadesuit D 9 8 7 6 2
- \heartsuit 8 4
- \diamondsuit 9 6
- \clubsuit 6 5 3

Syd spiller 4 spar. Ingen meldinger fra motparten. Vest spiller ut ruter Dame. Hvordan vil De som Syd føre spillet? Begrunnelse.

Det eneste problem som kan oppstå her er en eventuell skjev trumfsits. Har Ost alle 4 trumfene er spillet uten interesse og kontrakten opplagt. Men hvis Vest har alle 4 trumfene? Ja — da må der gåes fram med ytterste forsiktighet, og det er med en sådan mulig sist vi skal planlegge vårt spill.

Vi setter altså at Vest har Konge, Knekt 10 4 i trumf, den verste fordeling vi kan forutsette. Da må vi sørge for å få sakset en av Vest's honnører. Vi tar ruter ess og trekker spar 5 fra bordet, legger selv toeren, og Vest får stikket for tieren. Det kommer ruter

igjen, og bordet får Kongen. Nå er det fristende å stjele en ruter og fortsette med trumf, men vi risikerer da senere å bli trukket på i trumf (ved ruter) og miste kontrollen over spillet. *Først må vi sikre oss et stikk i hjerter.* Vi trekker følgelig hjerter Konge, Vest får esset og spiller mere ruter, som vi stjeler. Nå følger spar 7, Vest må dekke med Knekten og bordet får esset. Så tvinger vi ut spar Konge hos Vest. Han fortsetter vel med kløver, bordet kommer inn, hjerter Dame innkasseres, derpå hjerter til trumf. Vest's siste trumf tas ut, og resten står.

Fordelingen var:

\spadesuit K Kn 10 4	<table border="0" style="margin: 0 auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		\spadesuit Ingen
	N										
V		Ø									
	S										
\heartsuit Ess 7		\heartsuit Kn 9 6 5 3 2									
\diamondsuit D Kn 10 4 2		\diamondsuit 7 5 3									
\clubsuit 9 2		\clubsuit Kn 10 8 4									

Nå skal vi se hvordan det går hvis De ikke i tide sørger for å sikre Dem et hjerterstikk: I 4. stikk stjeler De ruter 8 med trumf, trekker spar, og en honnør hos Vest koster esset hos Nord. Derpå mere spar, Vest får Kongen, spiller mere ruter, og slaget er tapt, da Vest har enda en ruter samt hjerter ess. (De kan dog klare Dem hvis De i stikk nr. 5 spiller hjerter Konge istedenfor spar. Men det er også siste frist!) En tempoprøve av de sjeldne.

Løsning til oppgave nr. 18.

- \spadesuit K 6
- \heartsuit Ess K 4 3
- \diamondsuit Ess D 6 2
- \clubsuit Kn 6 3

	N	
Ø		V
	S	

- \spadesuit Ess 8 7 4
- \heartsuit 2
- \diamondsuit K 8 7 5
- \clubsuit K D 7 5

Meldingene er gått:

Syd:	Nord:
1 \diamond	2 \heartsuit
2 gr.	3 \diamond
3 gr.	4 \diamond
4 \spadesuit	6 \diamond
pass	

Vest spilte ut spar Knekt. Hvordan vil De som Syd planlegge spillet? Begrunnelse.

Det enkle og selvfølgelige spill er her å gjøre blindemann til hovedhånd, og sørge for å få stjålet bordets hjertene med trumf på egen hånd. Derved blir bordet tilslutt lengst i trumf. (Reverse dummy). Spilleføringen forutsetter en ikke dårligere trumfsits enn 3—2 og hjertersits 5—3.

Altså: De tar spar Knekt med esset, spiller hjertene til esset og stjeler en liten hjertene. Så trumf Konge og en trumf til esset, hvorefter nok en liten hjertene stjeles med Deres siste trumf. Derpå spar til Kongen, motpartens siste trumf trekkes ut, og siden har De bare å overlate et kløverstikk til motparten.

Motpartens fordeling:

♠ Kn 10 9	<table border="0" style="margin: auto;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>Ø</td></tr> <tr><td>V</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	Ø	V	S	♠ D 5 3 2
N						
Ø						
V						
S						
♥ D 10 8 5	♥ Kn 9 7 6					
♦ 9 3	♦ Kn 10 4					
♣ Ess 10 9 2	♣ 8 4					

Vi overlater til Dem selv å finne ut hvordan det går hvis De gjør Deres egen hånd til hovedhånd og forsøker å stjele bort sparene eller spille på rundsits i kløver.

*

Følgende oppnådde score for Oktober-konkurransen:

2 poeng:

Reidar Aadne, Oslo.
Kr. Aarskog, Fitjar.
Kr. Arnesen, Narvik. Olaf Aune, Steinkjer.
A. Bakken, Trondheim.
Åge Bergeland, Sandnes.

Magnus Dahl, Oslo.
Arvid Evjen, Brumundal.
Tormod Gjestland jr., Herøya.
Haakon Gunnes, Skien.
Reidar Gustavsen, Halden.
Kristen Hansen, Sandefjord.
Håkon Hoel, Harstad. D. Hvalryg, Nøtterøy.
Thomas Th. Ivland, pr. Kr.sand S.
Erik Jansen, Bergen.
Birger Johansen, Drammen.
Sigurd T. Johnsen, Tønsberg. Oluf Larsgård, Helgeland.
Harald Lund, Lilleaker.
Bj. Methi, Harstad.
T. Mortensen, Sandnessjøen.
K. Netland, Jæren.
V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.
Arthur Olsen, Gjerpen.
Anders Paulsen, Bygdøy.
Hans L. Pentz, Oslo.
A. J. Richardsen, Oslo.
Fru M. Rinnan, Trondheim.
Olav Rosquist, Hasslarp, Sverige.
Dagfinn Schinstad, Trondheim.
E. Stangeland, Sandnes.
Lorentz Strand, Tønsberg.
Arne E. Strøm, Tønsberg.
Kristian Svenning, Narvik.
Ivar Tangen, Steinkjer.
T. Taugbøl, Skogns st.
Håkon Tokle, Isfjorden.
Leo Tvedt, Tyssedal.
K. Woldhaug, V. Aker.

1 poeng:

Th. F. Egidius, Bærum.
N. J. Grundt, Oslo.
Hjalmar Gusland, Mauvik.
Sigurd Hamre, Stavanger.
Oddvar Karlsen, Fredrikstad.
Andreas Nygård, Sandvollan.
Finn Opsahl, Koppang.
L. Stormbø, Oslo.
Erling Svanberg, Bodo.

Ved loddrekning ble 1. premie, 2 kortstokker fra Emil Moestue A/S., vunnet av herr Dagfinn Schinstad, Trondheim, og 2. premie, Kr. 10,00 i kontanter, av fru M. Rinnan, Trondheim.

Turneringsspørsmål.

Ved Rolf Bøe.

Når man er uenig med turneringslederen.

Fra en utenbys leser har jeg tatt følgende:

I en parturnering under krigen ble

første finaleaften omberammet til dagen før. Dette ble meddelt spillerne i posten men på grunn av mangelfull adresse (postboksnummeret manglet) fikk 2 par beskjeden for sent. Disse

møtte derfor først opp annen og siste finalaften, og forlangte første finaleaften annullert, subsidiært at de fikk samme score for første aften som de ville oppnå for siste. Turneringslederen nektet å gå med på dette, og bestemte middelsscore for første aften. Dette ville de 2 par ikke være med på, og forlot salen. Innsenderen er meget fortorvet og kaller det et fryktelig slurvet arrangement.

I et slikt tilfelle er det meget vanskelig å være turneringsleder. Lovene sier intet om hva som skal gjøres, han må handle etter beste skjønn. Nå har imidlertid saken løst seg selv idet de 2 par forlot bordet. Det er derfor av liten interesse å diskutere et tilfelle som sansynligvis ikke kommer igjen. Men en ting vil jeg allikevel sette fingeren på. Under en turnering har turneringslederen det fulle og hele ansvar, og spillerne *plikter* å rette seg etter hans anvisninger. Er de uenige, kan de innlevere protest, som vil bli behandlet av appellkomiteen (I åpne turneringer innen en og samme krets av kretsstevret). Hvis spillerne forlater salen med det samme turneringslederen fatter en avgjørelse de ikke er enig i blir det hele en parodi på turneringer. De ødelegger for turneringslederen og for de andre par som spiller.

Det er meget mulig at arrangørene kan klandres, men jeg vil ikke kritisere uten å ha hørt deres begrunnelse for at spilledagen ble endret, under krigen skjedde det så meget. Men det spiller mindre rolle, poenget her er at man må spille ferdig en turnering man har meldt seg på til. Man kan kritisere så meget man har lyst, og appellere de avgjørelser man er uenig i, men man må ikke forlate turneringen som protest mot turneringslederens avgjørelse.

Plassturnering.

Jeg vil henlede lesernes oppmerksomhet på denne turneringsform, som etter min mening er for lite kjent. Det er en slags singelturnering, men man

spiller hver aften med den makker man selv ønsker. Om man ikke har tid til å komme en aften spiller ingen rolle, turneringen spilles med de spillere som møter fram.

Turneringslederen teller opp hvor mange som er fremmøtt, og gir assistentene ordre til å lage istand en Howellturnering for det antall spillere som er fremmøtt. (Med mere enn 10—12 bord bør det spilles Mitchell). Så får spillerne ordre om å ta plass, hvor de selv vil og med den makker de selv ønsker, og så begynner spillet. I løpet av et par-tre runder noterer turneringslederen parkombinasjonene og nummerne.

Det regnes ut på vanlig måte hver aften, så får de 2 spillere som ble nr. 1 5 vinnerpoeng hver, Nr. 2 få 4 vinnerpoeng nr. 3 får 3, nr. 4 får 2 og nr. 5 får 1 vinnerpoeng. Vinnerpoengene for de forskjellige aftener legges sammen, og den spiller som får flest har vunnet. Står 2 eller flere spillere likt regnes den som best som har fått flest første plasser, er det ennå likhet teller man annenplassene, o. s. v. Har man ikke fått noen forskjell etter å ha talt femte plassene, regnes den som har den beste prosentvise matchpoengscore en enkelt aften.

Det må settes inn en bestemmelse om at man må få poeng med minst 2 forskjellige makkere for å vinne turneringen. Ellers kan man risikere at et og samme par spiller sammen hele tiden, det blir da umulig å få noe skille mellom disse 2.

En plassturnering passer svært godt om høsten. Man har kanskje lyst til å finne seg en annen makker enn den man spilte med i fjor, og ønsker å se seg litt om. Hvis man går igang med en vanlig par- eller lagturnering over 6—8 aftener blir man bunnet til en ukjent makker hele tiden, i en plassturnering derimot kan man skifte etter eget ønske hver aften, og får anledning til å finne ut hvem man passer sammen med. Videre er denne turneringsform ypperlig når klubbtaftene kolliderer

med kretskamper og lignende. De spillere som representerer klubben utad bør kunne kreve at ikke et klubbmesterskap eller lignende avgjøres mens de er fraværende. Hvis man derfor sier at en plassturnering arrangeres de 3 første aftener om høsten og dessuten alle de aftener hvor ingen annen turnering pågår, sørger man for at medlemmene stadig får noe å interessere seg for. Det blir på denne måte muligens et litet handicap for de beste spillere, som sansynligvis er mest opp-tatt med representasjon, men det spiller ikke så stor rolle for en gangs skyld.

Kan De greie den?

4 herrer sitter etter en god middag og resonnerer bridge. De føler seg alt for opprømte til å ta fatt på kortstokken, men forelegger hverandre isteden problemer, hvorav det viser seg at flere er temmelig originale, som f. eks. dette:

En av herrerne antegner på et papir denne hånden:

♠ 5432
♥ 6
♦ 5432
♣ 5432

Han fortsetter: Denne hånden hadde jeg som Øst. Syd åpnet med 2 hjerter, Nord sa 2 spar, Syd 3 hjerter, og etter diverse spørremeldinger ble sluttmeldingen 6 hjerter hos Syd. Denne er en god spiller, *men allikevel fikk jeg et stikk på hånden min*. Syd planla sitt spill meget omhyggelig, og gjennomførte det korrekt, uten noe slurv. Kan dere fortelle meg hvordan jeg fikk det stikket, og hvordan de tre andre hendene så ut?

Vi lar spørsmålet gå videre til leserne, som sandelig skal få noe å tygge på. Når De forhåpentlig har opp-gitt det hele som håpløst, kan De slå opp på side 20 hvor De finner løsnin-gen.

Problemet er hentet fra The Bridge World, der det forekommer i en artikkel under titelen: «After dinner».

Ny bridgeliteratur.

R. HALLE:

Familien Iversen ved bridgebordet.

Harald Lyche & Co.s forlag, Drammen.

Familien Iversen består av fire personer, akkurat nok til å danne et bridgebord, men det er et høyst ujevnt ensemble. Høyt over de andre raker sønnen og datteren, som er virkelige kortbegavelser. På den andre siden av bordet har vi den myndige og selvbevisste husfar — en gammel major og forhenværende whistspiller — som fører en frisk men primitiv bridge, mens moren henger trolast i og sliter så godt hun kan forat de andre tre skal ha det hyggelig.

I denne familiekretsen er det Halle fører leserne inn i sin nye bok, og han skildrer familiens bedrifter ved kortbordet med sin velkjente fortellerkunst og på sitt elegante språk. Det er litt av hvert vi får være med å oppleve, som ikke nettopp hører til de dagligdagse ting. De mest usannsynlige kontrakter blir spilt hjem, men det hender også at selv mor i all sin hjelpeløshet betar de mest opplagte spill. Boken er i det hele tatt en appell til smilet og det gode humør, dens formål er ikke først og fremst belæring, men morskap og underholdning. Dette er kanskje grunnen til at spillene vi stifter bekjentskap med virker litt kunstige og oppkonstruerte, selv om det bak all skjemten finnes spillepoeng som i og for seg kan være gode nok.

Boken har et pent og tiltalende utstyr med tegninger av Mauritz Hansen og fargelagte kortplansjer, og prisen er rimelig.

Thor Kolberg.

Ny autorisert bridgelærer.

Etter bestått prøve er sekretær Anders Paulsen, Bygdøy pr. Oslo, meddelt Norsk Bridgeforbunds autorisasjon som bridgelærer.

Råd for uråd.

Av kontorsjef Joh. Dammerud.

Moderne bridge er så preget av konvensjonelle melde- og spillemåter at en avvikelse fra de opptrukne linjer lett bringer forstyrrelser, kfr. de psykiske meldinger. På et langt høyere plan ligger det psykiske (eller rettere psykologiske) spill, hvormed jeg mener utnyttelse av motpartens respekt for den konvensjonelle spilleføring. Culbertson med sitt blomstrende sprog ville antagelig kalle denne høyere bridge-kunst «the science of applied psychology in bridge», men vi jordbundne nordmenn kan oversette det med sundt vett (noen kaller det bløff). I følgende spill regnet Syd med en tenkende motspiller, og nettopp derfor lykkes hans plan:

<ul style="list-style-type: none"> ♠ 10 9 8 x ♥ E K x x x ♦ 9 x ♣ 10 x 	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td>V</td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td>S</td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td> </td></tr> </table>		N				V						S				<ul style="list-style-type: none"> ♠ K D x x x x ♥ x ♦ 8 7 6 ♣ x x x 	
	N																	
		V																
		S																
<ul style="list-style-type: none"> ♠ x ♥ D Kn 10 x ♦ Ess K D Kn 10 x x x ♣ Ingen 		<ul style="list-style-type: none"> ♠ Ess Kn ♥ x x x ♦ Ingen ♣ Ess K D Kn x x x x 																
<p><i>Vest:</i></p> <p>1 ♦</p> <p>5 ♦</p> <p>6 ♦</p> <p>dobl.</p>	<p><i>Nord:</i></p> <p>1 ♥</p> <p>pass</p> <p>pass</p> <p>pass</p>	<p><i>Øst:</i></p> <p>1 ♠</p> <p>pass</p> <p>pass</p> <p>pass</p>	<p><i>Syd:</i></p> <p>3 ♣</p> <p>6 ♣</p> <p>7 ♣</p> <p>pass</p>															

Friske meldinger. Vest åpner med ruterkongen for å «se på kortene». Syd ser en håpløs kontrakt. Øst kan ikke skvises i spar og hjerter, og selv om Vest muligens kan skvises i hjerter og ruter, så har han dog spartaperen. Og se nå hvorledes han undgikk spartaper ved å sette seg inn i motpartens tankegang. Utspillet stikkes med trumf, deretter trumfess, og så spares (!), og liten trumf til tieren hos Nord. Fra bordet trekkes nå spar 10. Øst begynner å tenke: Hvis han stikker, vil Vests knekt falle (spar-ess måtte jo

være single), og en spar vil da kunne godspilles hos Nord til avkast av hjertertaper. Øst legger følgelig en liten spar, og ser til sin forferdelse knekten komme fra Syd. Syd trumfer nå helt ut, og Vest må oppgi sitt hjerterhold eller kaste ruterne så Nord's nier blir god. Storeslem i en stampemelding!

Følgende spill ligger i et annet plan, men viser at man ikke skal gi opp, før alle muligheter er prøvet:

<ul style="list-style-type: none"> ♠ 10 9 x x ♥ Kn 8 ♦ x x x ♣ D Kn 10 x 	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td> </td><td>V</td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td> </td><td>S</td></tr> </table>		N			V	Ø			S	<ul style="list-style-type: none"> ♠ D x ♥ x x x x ♦ Ess 9 x x ♣ x x x 	
	N											
	V	Ø										
		S										
		<ul style="list-style-type: none"> ♠ Ess K x ♥ K D 10 7 x x x ♦ K x ♣ K 										

Etter kløveråpning hos Nord havnet Syd (via Blackwood) i 6 hjerter. Utspill kløver D. Problemet består i å gi fra seg bare ett trumfstikk — tilsynelatende håpløst. Den eneste teoretiske mulighet er at Vest har Kn. 9 eller Kn. 8 i trumf. Men ikke nok med det, Syd må i 11. stikk være inne på bordet for å fange Østs 2 trumfer. Det ser rådløst ut, men det må prøves. Alltså kløver D stikkes med esset hos Nord, så en kløver til trumf, og hjerterdame fra Syd. Da spillet forekom, valgte Øst å lasjere. Syd trakk nå E. K. i spar for å avholde Øst fra tilbakespill i spar, deretter hj. K. som stikkes av Øst. Nå kan Øst fremdeles bete kontrakten ved å spille opp i den formidable rutersaks på bordet, men sto ikke for fristelsen til å trekke på trumfen med en kløver. Nord spilles så inn på ruterdame, en fjerde kløver trumfes, så inn på ruteress hos Nord, deretter ruterknekt, og Øst er fortapt. Kontrakten vel i havn, dog godt hjulpet av Østs motspill. Et pseudo grand coup.

BLOKK-BLAD

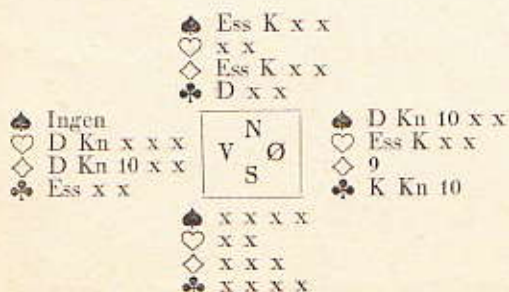
Det ser ut til at vår henstilling til leserne om å sende oss bridgestoff av interesse for magasinet spalter har båret rike frukter. På redaktorens bord hopper posten seg opp, og vanskeligheten består nå bare i å skille klinten fra høeten — å trekke ut det som vi mener leserne vil finne instruktivt og lærerikt. Det andre går ubønhørlig i papirkurven.

* * *

Det gis fordelinger i bridge som er så ekstraordinære at det ikke nytter å sette opp bestemte skjemaer for hvordan hendene skal meldes. Våre lærebøker dekker ikke alle meldesituasjoner, og gudskjelov for det. Det er meningen at det skal løvnes litt igjen til vår fantasi, til vår test og til vårt bridgeskjønn. Og særlig når det gjelder de såkalte «reak hands» blir det i høy grad bruk for å sette fantasien i bevegelse. Det betyr imidlertid ikke at en skal løpe lopsk og være villmann. Culbertsons system er nemlig så fint utbygget at det godt går an ved dets hjelp å få vist avskyningene, selv når fordelingen er helt utenfor det vanlige.

* * *

Foranledningen til disse bemerkninger er et brev vi har mottatt fra en mann som undertegner seg: Trondhjemmer. Han ber oss uttale oss om to spill, som vi må medgi er helt fantastiske hva fordelingen angår. Det ene spillet ser slik ut:

Nord ga og sa 1 spar, og så er det spørsmål hvordan Øst—Vest skal nå fram til den opplagte lilleslem i hjerter. Vår innsender forteller at Øst doblet, Vest sa 2 ruter, Øst 2 grand, Vest 3 hjerter og Øst 4 hjerter, hvorefter pass rundt.

Ikke en av 1000 ville funnet frem til denne slemmen (medmindre man tar en vill chance). Men dog går det an å melde den ad teknisk vei, hvis en nytter ett av slemteknikkens beste våpen: spørremeldingene.

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	dobl.	pass	2 ♥
pass	3 ♠?	pass	4 ♣
pass	4 ♠?	pass	5 ♠
6 ♥	pass	pass	pass

Bruker en Herberth, viser Vest med 2 hjerter en positiv hånd. Øst spør så med 3 spar (hopp i fiendens farge er her spørremelding). Vest svarer 4 kløver, som viser annen kontroll i spørrefargen og kløver ess. Og nå er det Øst skat ta fantasien til hjelp: det kan jo tenkes at Vest kan være renons i spar, for selv da skulle han først ha vist kontrollen i kløver. Altså spør han påny: 4 spar, Vest svarer 5 spar, og Øst går i 6 hjerter. Etter 4 kløver kan Øst også si 4 hjerter, for å boye av, og eventuelt overlate det videre initiativ til makker. Og Vest kan nå med sine gode kort komme med en fin melding: 4 spar, for å vise renonsen i fargen. Etter dette går Øst selvsagt i 6 hjerter.

Det er alltid så lett å finne et melingsforløp som klaffer når en ser alle kort. Her feirer meldeteknikken triumfer, men plasser fiendens trumf litt mindre gunstig, og slemmen blir straks mere problematisk. Derfor er tross alt 4 hjerter den sunde sluttmelding. Hvis man er meldeakrobat og liker å ta noen chanser ved siden av, kan en nok oppnå noen fulltreffere av og til, men på den annen side har vi nok av eksempler på at kunstigheten fører til de bedroveligste resultater.

Så var det det andre spillet:

♠ Ingen
♥ Ess
♦ KD Kn 10 x x x x x
♣ x x

	N	
Ø		V
	S	

♠ Ess K x x x x
♥ Kn 9 x
♦ Ingen
♣ Ess K x x

Nord gir.

Innsenderen spør om Nord skal åpne med 2 eller 5 ruter. Han skal ikke si noen av delene! Hånden er for dårlig til en 2 åpning, og for sterk til en forhindreingsmelding på 5 ruter. Den inneholder jo 10 stikk. Sett at Syd f. eks. har Ess D i kløver samt ruter Ess. Etter 5 ruter må han si pass, mens det kan være 7 i kortene. Nei, Nord skal åpne med 1 ruter. Syd sier 2 spar, og Nord 3 ruter. Syd gjentar sparene, og nå har ikke Nord noe annet å si enn 5 ruter. Han må jo gi makker beskjed om sin ekstraordinære fordeling. For Syd bor nå situasjonen være helt klar. Nord må ha en praktisk talt gående ruterfarge, men begge de røde ess kan han ikke ha, for ellers hadde han anvendt Blackwood. Altså skal Syd avslutte med 6 ruter, og dermed blir det.

Spillet forekom i en turnering, hvor Nord ved flere bord meldte opp i 6 ru-

ter. Syd tok ut med 6 spar, hvorefter Nord meldte 6 grand! Resultatet kan De selo tenke Dem.

* * *

Jens Mathisen, Oslo, ber oss uttale oss om meldingene i dette spillet:

♠ Ess 6 3
♥ Ess Kn 9-8
♦ Kn 10 9
♣ D 5 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ 8 7 5 4
♥ K D 10 2
♦ Ess K 8 6
♣ 6

Syd gir. Spørsmålet er: Hvordan skal det meldes etter Vienna med Boe? Det bør meldes:

Syd:	Nord:
1 ♣	1 ♥
2 ♥	4 ♥
pass	

Nord har bare 19 punkter og bør nøye seg med 1 hjerter. Syd har minimums honnorstyrke, men ypperlig fordeling og tilpasning, og skal si 2 hjerter, hvorefter Nord selvsagt går i 4 hjerter, som kløres med gunstig ruter-sits.

Vi vil ikke si at det direkte er galt å svare 1 grand på Nord's hånd. Han har «bare» 19 punkter, men gode mel-

Til abonnentene.

Vi minner herved om at de som fortsatt ønsker å beholde Norsk Bridge Magasin i 1946, må innbetale kontingenten snarest mulig så stans av magasinet kan unngås.

Kontingenten er kr. 6.— pr. år.

Norsk Bridge Magasin's eksped.

A. M. Hanches Forlag
Kongensgt. 4, Oslo.

lomkort, så det blir nærmest et skjønsspørsmål om en skal velge 1 hjerter eller 1 grand. Vi for vår del foretrekker som sagt 1 hjerter, fordi vi ikke ville ha åpnet på kortene, og da bør også svaret ligge i linje hermed.

Svares det 1 grand, går meldingene:

1 ♣ 1 gr.
2 ♠ 2 ♠
2 ♥ 4 ♥
pass

2 kløver viser etter Bøe under 24 punkter. 2 ruter er søkemelding, etter edel 4-kortsfarge, og de videre meldinger gir seg selv.

* * *

En kjent dansk problemspiller, civilingeniør A. Müller, København, har overlatt oss et spill, som vi finner av usedvanlig interesse fra et spilleteknisk synspunkt.

♠ Ess Kn x x
♥ x x
♦ Kn 10 9 x
♣ Kn x x

♠ x x
♥ x x x x x
♦ K x x x
♣ K x

	N	
V		Ø
	S	

♠ K x x
♥ Ingen
♦ Ess D x x x
♣ Ess D 9 x x

♠ D 10 x x
♥ Ess K D x x x
♦ Ingen
♣ x x x

Syd ga og meldingene gikk:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1 ♦	pass	1 ♠	2 ♥
3 ♣	3 ♥	pass	4 ♥
5 ♣	pass	5 ♦	pass
pass	dobl.	pass	pass
pass			

Herr Müller forteller at han selv satt på Syds plass og gikk en bet, og det formoder vi at de fleste av oss også ville ha gjort. Men senere fant han ut at spillet kan vinnes, og nå ber vi Dem, ærede leser, å forsøke å finne løsningen, etter utspill av hjerter. Det går an å resonnerer seg frem til den vinende spillemåte ved kortbordet, men da bør en helst ha god tid.

De stikker hjerteren med trumf. Da Vest etter doblingen sikkert har ru K., tjener det ingen hensikt å prøve ruter-

saksen. Altså spiller De liten ruter mot blinnemann. Vest faller naturligvis fra, og bordet får Knekten. Så tar De kløverfinessen, og Vest får Kongen. Det kommer hjerter igjen, som De stjeler med trumf. De har nå bare Ess D igjen i ruter på egen hånd og 10 tredje på bordet. Det kritiske øyeblikket er kommet. Trekker De esset og så Damen, er De, som det sees, ferdig. Nei, først må Damen spilles! Tar Vest Kongen, har De senere full kontroll over tropene. Og lasjerer han, fortsetter De med ruter ess, og tvinger senere ut ruter Konge ved hjelp av Deres sidefarger. Et meget godt tempospill.

Nå får vi slutte for denne gang, i det vi samtidig benytter anledningen til å ønske leserne en god jul og et lyst og godt nyttår.

Ufrolig, men sant.

I en av våre klubber forekom det nylig i en turnering mellom flere bord følgende spill:

♠ Ess K D Kn 10 8 7 5
♥ 9 2
♦ 6 5
♣ 2

♠ 9 4
♥ K Kn 10 6 5
♦ Ess Kn 4
♣ Ess D 8

	N	
V		Ø
	S	

♠ 6 3 2
♥ 8 7
♦ 9 7 3 2
♣ 10 9 4 3

♠ Ingen
♥ Ess D 4 3
♦ K D 10 8
♣ K Kn 7 6 5

Vest gir. Alle i sonen.

Ved omtrent alle bord gikk meldingene slik: Vest 1 hjerter, Nord 4 spar og pass rundt. Resultat: 4 trekk. Men ved et bord meldtes:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♥	1 ♠	pass	1 gr.
pass	3 ♠	pass	3 gr.
pass	pass!!	pass	pass

Ja — kommentar til meldingene er i grunnen unødvendig. Vi skylder dog å opplyse at N—S var innkalt som vikarer og at de ikke hadde befattet seg så meget med bridge.

Herr Edv. Kvisvik

Boks 134

A s k ø r

Hvis nå Vest hadde startet med hjerter Knekt, så ville Syd ha opplevd en av de store tragedier ved bridgebordet, idet han ville være ute av stand til å nyttiggjøre seg blindemanns herlige sparfarge. Men Vest var så elskverdig å starte med hjerter 6, så bordets hjerter 9 holdt! Nå fulgte 8 spartikk, og Syd blanket sine to Konger ved siden av Ess-Da i hjerter. Vest ble så satt inn på ruter Ess. Vest tok så kløver Ess, men måtte etterpå spille opp til Syds saks i hjerter. Syd fikk altså 5 trekk i grand og dermed toppscore!

Løsning til problemet:

Kan De greie den?

Kortfordelingen bør være omtrent slik:

♠ 9, 8, 7, 6 ♥ 8, 4 ♦ K♠ Da 10 ♣ Da kn 10 9	♠ Ess K♠ Da kn 10 ♥ 7 5 ♦ kn 7 6 ♣ 8 7 6	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 5 4 3 2 ♥ 6 ♦ 5 4 3 2 ♣ 5 4 3 2
N						
V Ø						
S						
	♠ Ingen ♥ Ess K♠ Da kn 10 9 3 2 ♦ Ess 9 8 ♣ Ess K♠					

Vest spiller ut kløver dame. Syd kommer inn. Han ser to tapere i ruter

og vil forsøke å komme inn på bordet for å få glede av sparene. Beste sjangsen er i hjerter, hvorfor Syd spiller toeren. Vest legger hj. 4 uten å blunke, og nå må Syd gjette. Ingen kan behreide ham at han plasserer återren hos Øst. Å sakse med femmeren gir da 50 % sjangse til seier og må ansees å være korrekt spilt.

Ja, slik gikk det altså til at Øst fikk stikk for sekseren! Fantastisk . . .

Norgesmesterskapet for klubber 1946.

Norsk Bridgeforbund har sendt ut en meddelelse om det nærmere arrangement av Norgesmesterskapet for klubber 1946. Det har meldt seg i alt 227 klubber, og 1. runde skal være ferdigspilt innen utgangen av desember 1945. I 1. runde skal 198 klubber i ilden — de øvrige har fri. Loddrekning har funnet sted i den uttrekning det har vært mulig. Hver kamp skal omfatte 40 spill. Det benyttes Oslo-beregningen.

Ad Oslomesterskapet for par 1945.

Oslo Bridgekrets ber oss opplyse at paret Bergersen-Sogn Johansen, som ble tildelt 16. premie, rettelig skal tildeles 5. premie. Det skyldes en forveksling på det innleverte resultatkort for siste runde, hvor paret var oppført å sitte Nord—Syd, mens de spilte Øst—Vest. Da resultatkortet var galt utfyllt, og signert av spillerne, kan ledelsen ikke lastes for det inntrufne. Imidlertid har kretsstyret bestemt at paret skal få seg tildelt sine 5. premier, uten at det får noen konsekvenser for de øvrige premievinnere.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Oslo.

Redaktør:

Erling Wagle, Erl. Skjalgssøns gt. 34 b, Oslo.

Trykt hos Johansen & Nielsen — Oslo.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ønsker alle sine lesere en riktig

God Jul og et Godt Nytt År.